10 Ιουνίου 2015

Η Ζωοποιός Αγία Τριάς ενεφενίσθει στον Άγιο Αλέξανδρο του Σβίρ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Το μέγα αυτό θαύμα έγινε ως εξής. Το έτος 1508 σε ηλικία 60 ετών αφ` ότου ο όσιος Αλέξανδρος άρχισε τότε να ασκείται με αγώνες που υπερβαίνουν την ανθρώπινη δύναμη σε πείνα, δίψα και στην αν-τοχή του ψύχους, ελπίζοντας ότι με το πρόσκαιρο αυτό ψύχος του χειμώνα θα αποφύγει τη μέλλουσα αιώνια κόλαση. Οι δαίμονες όμως, βλέποντας να καταπολεμούνται απ’ τον Όσιο και καταλα-βαίνοντας ότι επρόκειτο να εξοστρακιστούν απ’ αυτόν, προσπάθη-σαν απ’ την αρχή να τον τρομοκρατήσουν. Εμφανίζονταν άλλοτε μεν σαν θηρία και άλλοτε

σαν φίδια πού έτρεχαν κατεπάνω του με συριγμούς και θηριώδη αγριότητα και του προκαλούσαν πολλούς άλλους πειρασμούς.

Μια νύχτα ό όσιος Αλέξανδρος πήγαινε προς το μοναχικό ερημητήριο του οπού συνήθιζε να προσεύχεται μόνος του, όταν ξα-φνικά εμφανίστηκε μπροστά του ένα αναρίθμητο πλήθος δαιμόνων, σαν νάταν στρατός πολύς, και άρχισαν να πηδούν κατεπάνω του με μανία, να τρίζουν τα δόντια τους, ενώ απ' το στόμα τους φαινόταν έβγαινε μια μεγάλη φλόγα και με λύσσα να του φωνάζουν:
-Φύγε, φύγε απ' αυτόν τον τόπο, αναχώρησε γρήγορα απ' εδώ, για να μην πεθάνεις με θάνατο κακό.
Ό Όσιος όμως, σαν καλός μαχητής του Ιησού Χριστού οπλι-σμένος με προσευχή, δεν τρομοκρατήθηκε καθόλου απ' αυτούς, γιατί γνώριζε την ασθενική δύναμη τους. Και ή προσευχή ,του έβγαινε από το στόμα του σαν πύρινη φλόγα και κατέκαψε και αφάνισε όλες τις ανίσχυρες λεγεώνες των δαιμόνων.
Ό όσιος Αλέξανδρος συνέχισε τότε το δρόμο του και ήρθε στο μοναχικό ερημητήριο του όπου έκανε τις συνηθισμένες προσευχές του στο Θεό, οπότε ξαφνικά ένας άγγελος με λαμπρά ενδύματα παρουσιάστηκε μπροστά του. Βλέποντας τον ό Όσιος αισθάνθηκε φόβο και τρόμο και πέφτοντας στο έδαφος έμεινε εκεί σαν νεκρός. Ό άγγελος τον έπιασε από το χέρι και του είπε:
Είμαι άγγελος Κυρίου και ό Θεός με έστειλε να σε διαφυλάξω απ` όλες τις απάτες του πονηρού διαβόλου και να σου υπενθυμίσω τα θεια οράματα πού είχες δει σ' αυτόν τον τόπο πού έχεις εγκατα-σταθεί- γιατί οι εντολές Του πρέπει να εκτελεστούν- ό Κύριος σεεξέλεξε να γίνεις οδηγός σε πολλούς για τη σωτηρία τους. Σού δη-λώνω ότι το θέλημα του Θεού είναι να χτίσεις σ' αυτόν τον τόπο μια εκκλησία στο όνομα της Αγίας Τριάδος, να συγκεντρώσεις αδελ-φούς και να ιδρύσεις μοναστήρι.
Κι αφού είπε αυτά ό άγγελος έγινε άφαντος.
Ό όσιος Αλέξανδρος όμως αγαπούσε την ησυχία και ήθελε να ζήσει σ' αύτη όλες τις μέρες της ζωής του- γι' αυτό προσευχόταν όλο και περισσότερο στο Θεό να τον ελευθερώσει από κάθε απάτη του εχθρού. Κάποτε πού είχε απομακρυνθεί απ' την καλύβα του και όπως το συνήθιζε προσευχόταν μερικές ώρες συνέχεια, ξαφνικά εμ-φανίστηκε πάλι ό άγγελος Κυρίου και του είπε:
-Αλέξανδρε, όπως σου είπα την προηγούμενη φορά, φτιάξε μια εκκλησία, συγκέντρωσε αδελφούς και ίδρυσε μοναστήρι, γιατί πολ-λοί πού επιζητούν να σωθούν θα έρθουν σε σένα και πρέπει να τους οδηγήσεις «εις οδόν σωτηρίας».
Και λέγοντας αυτά ό άγγελος έγινε και πάλι άφαντος.
Κατά το 1508 πάλι, πού ό Όσιος συμπλήρωνε τον 23ο χρόνο σ' αυτή την έρημο κι ενώ ήταν στο ερημικό κελί του μια νύχτα και κατά τη συνήθεια του προσευχόταν, ξαφνικά στο σημείο πού βρι-σκόταν έλαμψε ένα μεγάλο φως. Ό Όσιος ξαφνιάστηκε και σκέφ-τηκε: «Τι να σημαίνει αυτό;» Και αμέσως είδε τρεις ανθρώπους να

έρχονται προς αυτόν ντυμένοι με λαμπρά, λευκά ενδύματα. Ήταν ωραιότατοι και αγνοί, λάμποντας περισσότερο απ’ τον ήλιο και αστράφτοντας με μια ανέκφραστη ουράνια δόξα.. Καθένας τους Κρατούσε στο χέρι κι ένα σκήπτρο. Όταν τους είδε ό Όσιος έτρεμε ολόκληρος, γιατί τον κατέλαβε φόβος και τρόμος Και μόλις συν-ήλθε λίγο προσπάθησε να τους προσκυνήσει μέχρι το έδαφος. Εκείνοι όμως τον έπιασαν απ’ το χέρι, τον σήκωσαν και του είπαν:
Έχε ελπίδα, μακάριε, και μη φοβάσαι.
Και ό Άγιος είπε:
-Κύριοι μου, εάν βρήκα κάποια χάρη ενώπιον σας, πέστε μου ποιοι είστε πού, ενώ έχετε τόση δόξα και λαμπρότητα, καταδεχθήκατε να έρθετε προς το δούλο σας, γιατί ποτέ μου δεν είδα κανένα με τέτοια δόξα Όπως εσείς.
Εκείνοι του απάντησαν:
-Μη φοβάσαι, άνθρωπε θείων επιθυμιών, γιατί το Άγιο Πνεύμα ευαρεστήθηκε να κατοικήσει σε σένα για την αγνότητα της καρδιάς σου και όπως σου προείπα πολλές φορές έτσι και τώρα σου λέω ότι πρέπει να φτιάξεις εκκλησία, να συγκεντρώσεις αδελφούς και να δημιουργήσεις μοναστήρι, γιατί με σένα ευδόκησα να σώσω πολλές ψυχές και να τους φέρω στην επίγνωση της αλήθειας.
Ακούγοντας αυτά ό Όσιος γονάτισε και πλημμυρισμένος από δάκρυα είπε:
– Κύριε μου, ποιος είμαι εγώ ό αμαρτωλός, ό χειρότερος απ’ όλους τους ανθρώπους, πού θα ήμουν άξιος ν’ αναλάβω τέτοιες ευ-θύνες, σαν κι αυτές για τις οποίες μου μίλησες; Είμαι αδύνατος για ν’ αποδεχτώ τέτοια αποστολή. Γιατί εγώ ό ανάξιος δεν ήρθα σ’ αυτόν τον τόπο για να κάνω αυτά πού με προστάζεις, αλλά μάλλον για να κλάψω τις αμαρτίες μου.
Μόλις είπε αυτά ό Όσιος κειτόταν κάτω στο έδαφος και ό Κύ-ριος τον έπιασε πάλι απ’ το χέρι, τον σήκωσε και του είπε:
-Σήκω όρθιος, πάρε θάρρος και δύναμη και κάνε όλα όσα σε πρόσταξα.
Ό Όσιος απάντησε:
– Κύριε μου, μη θυμώνεις μαζί μου πού τόλμησα να σου αντιμιλήσω- πες μου, σε τίνος το όνομα θέλεις να τιμάται ή εκκλησία πού ή αγάπη Σου για το ανθρώπινο γένος θέλει να χτιστεί σ’ αυτόν τον τόπο;
Και ό Κύριος είπε στον Όσιο:
-Όπως βλέπεις τον ένα να σου μιλάει με τρία πρόσωπα, φτιάξε την εκκλησία στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, της Αγίας Τριάδος «εν μια τη ουσία». Σου αφήνω την ειρήνη Μου και ή ειρήνη Μου πού σου χαρίζω θα είναι μαζί σου.
Και ξαφνικά ό Όσιος είδε τον Κύριο με απλωμένα φτερά να βαδίζει στο έδαφος, σαν να περπατούσε με τα πόδια, και μετά έγινε άφαντος.
Ό όσιος Αλέξανδρος ήταν συνεπαρμένος από πολλή χαρά και φόβο και ευχαρίστησε θερμά γι’ αυτό το Θεό, πού τόσο αγαπάει το ανθρώπινο γένος. Μετά

άρχισε να σκέπτεται πώς και πού θα χτίσει την εκκλησία. Αφού σκέφτηκε πολύ και προσευχήθηκε γι’ αυτό στο Θεό, άκουσε ξαφνικά μια μέρα μια φωνή να του μιλάει από ψηλά. Κοιτάζοντας προς τα πάνω ό Όσιος είδε έναν άγγελο του Θεού πού φορούσε μανδύα και κουκούλια να στέκεται στον αέρα με απλωμένα φτερά και με τον ίδιο τρόπο πού άλλοτε εμφανίστηκε στο μεγάλο Παχώμιο, με τα χέρια του τεντωμένα προς τον ουρανό να λέει: «Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν». Και μετά είπε στον Όσιο:
– Αλέξανδρε, ας χτιστεί ή εκκλησία σ’ αυτόν τον τόπο στο όνομα του Κυρίου πού εμφανίστηκε σε σένα με τρία πρόσωπα, του Πατρός και του Υιού και του Άγιου Πνεύματος, της αδιαιρέτου Τριάδος.
Και λέγοντας αυτά σημείωσε στον τόπο εκείνο το σημείο του σταυρού με το χέρι του και έγινε άφαντος. Ό Όσιος ευφράνθηκε πολύ με το όραμα αυτό, δοξολόγησε το Θεό πού δεν παρείδε τη δέηση του και στο σημείο αυτό τοποθέτησε ένα σταυρό.

Πηγή: askitikon.eu